

การวิจัยเรื่ององค์กรสตรีกับการป้องกันปัญหาขี้ยาในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กรสตรีในการป้องกันปัญหาขี้ยา ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทขององค์กรสตรีต่อการป้องกันปัญหาขี้ยา และความคิดเห็นหรือมุมมองเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีมองบทบาทขององค์กรสตรีต่อการป้องกันปัญหาขี้ยา ซึ่งรูปแบบการวิจัย มีทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ในส่วนของ การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างวิจัย เป็นองค์กรหรือกลุ่มสตรีภาครัฐ โดยผู้แทนองค์กร/กลุ่มสตรีเป็นผู้ให้ข้อมูล ตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 986 องค์กร จาก 17 จังหวัดทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ สถิติวิจัย ประกอบด้วย สถิติพรรณนา และสถิติอ้างอิง สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีทั้งภาครัฐและภาคประชาชน จาก 17 จังหวัด และเพิ่มกรุงเทพมหานครอีก 1 จังหวัด เครื่องมือวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์เจาะลึกเชิงโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์บริบท (Context Analysis) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า องค์กรสตรีมีบทบาทที่เป็นจริงต่ำกว่าบทบาทที่คาดหวัง คือบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีบทบาทที่คาดหวังอยู่ในระดับสูง จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับลักษณะขององค์กรได้แก่ ระดับองค์กร รายได้ขององค์กร มีผลต่อการแสดงบทบาทในการป้องกันปัญหาขี้ยาขององค์กร แต่ จำนวนสมาชิก และแหล่งทุนขององค์กรไม่มีผลต่อการแสดงบทบาทขององค์กร สำหรับปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของตัวแทนองค์กรที่มีผลต่อบทบาทในการป้องกันปัญหาขี้ยา คือระดับการศึกษาของประธานองค์กร ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาบ้า เหตุผลที่มาทำงานให้กับองค์กร สำหรับอายุ อาชีพ รายได้ของครอบครัว ประสบการณ์ผลกระทบจากยาบ้า และช่องทางการรับรู้ข่าวสารของประธานองค์กร ไม่มีผลต่อบทบาทขององค์กรในการป้องกันปัญหาขี้ยา การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีผลต่อทั้งบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังขององค์กร

T 156914

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ปัจจุบันโครงสร้างคณะกรรมการพัฒนาสตรีถือว่าค่อนข้างชัดเจน การดำเนินงานมักเน้นตัวบุคคล โดยทั่วไปเป็นการดำเนินงานด้านสุขภาพ ครอบครัว อาชีพ และผลประโยชน์ของสมาชิก รายได้ของคณะกรรมการพัฒนาสตรีมาจากการสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนตำบล การสนับสนุนจากส่วนกลางเป็นการสนับสนุนตามแผนปฏิบัติการ ส่วนที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของคณะกรรมการพัฒนาสตรี ได้แก่ การขาดแผนการพัฒนาชุมชน การเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง การประสานงานหรือเชื่อมโยงเครือข่ายทั้งระบบการพัฒนาสตรี ส่วนการดำเนินงานการป้องกันปัญหาบาปยังมีบทบาทไม่เด่นชัดเท่าที่ควร ภาครัฐควรสนับสนุนบทบาทกลุ่มสตรี/องค์กรสตรีอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม เพื่อในอนาคตองค์กรสตรีจะได้มีบทบาทในการป้องกันปัญหาบาปในเชิงรุก ซึ่งปัจจุบันการป้องกันปัญหาบาปยังคงเป็นการตั้งรับปัญหามากกว่าการปฏิบัติการเชิงรุก สิ่งที่จะทำให้กลุ่ม/องค์กรสตรีสามารถแสดงบทบาทในการป้องกันปัญหาบาปได้อย่างยั่งยืนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีต้องร่วมกันพัฒนาศักยภาพขององค์กรสตรีให้มีความเข้มแข็ง การทำงานต้องทำงานเป็นทีมในลักษณะกลุ่ม ทำงานอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรกับหน่วยงานอื่น

This aim of this research study, entitled "Women's Organizations and the Prevention of Methamphetamine Abuse in Thailand," is to examine the role of women's organizations in combating the methamphetamine problem in Thailand, the factors affecting the role of such organizations in achieving their stated objective, and the attitude of government officials towards the role of these organizations. The study was conducted using both quantitative and qualitative research methods. With regard to the former, a target population of 986 representatives was selected from women's organizations or women's groups in 17 provinces throughout the kingdom. The methodology consisted of Multi-Stage Sampling, while the research tools consisted of questionnaires, and statistical research methods, comprising descriptive statistics as well as referential statistics. The qualitative stage of the research focused on a population consisting of high- and middle-level administrators in various departments concerned with women's development from both the public and private sectors from 17 provinces throughout the country and from Bangkok itself. The research tools consisted of specially designed in-depth questionnaires and context analysis. The findings are as follows.

The quantitative research shows that while the expectations of women's organizations regarding the role they play were quite high, their role was merely a modest one. The hypothesis test indicates that the factors by which such organizations might be classified include the level at which each organization operates and the revenue at its disposal. The size of the membership and funding do not affect the role of these organizations. Factors affecting the role of the representatives of such organizations are: the organization leader's level of education, the frequency with which the organization's leaders received information regarding methamphetamine, and their reasons for working for their respective organizations. On the other hand, age, occupation, family income, the experience of being affected by methamphetamine, and the channels through which information was received, have no

effect on the organization's role in preventing the abuse of methamphetamine. The support of the government and private sectors, as well as that of the general public, correlate with the actual role of such organizations.

The qualitative research indicates that at present, the structure of the women's development committees is quite clear. The operation emphasizes the individual. In general, day-to-day operations involve health, family, profession and members' benefits. The income of the women's development committee comes from the Local Administration. The support from the government is according to the operational plan. The barriers to the task at hand lie in the lack of a community development plan, education, self-development, and the lack of co-ordination or a network linkage within the women's development system. In addition, the operational goals with regard to the prevention of methamphetamine abuse are not clearly defined. The government sector should make a serious effort to support the role of women's groups and women's organizations, thereby enabling such organizations to play a more active role in combating the methamphetamine problem in the future. At the moment, preventive measures are of a reactive, rather than a pro-active nature. Women's groups and women's organizations cannot play a meaningful role unless those departments involved in women's development co-ordinate their efforts in a more efficient way, thereby enhancing the capacity of women's organizations to act in an effective manner. The work must be conducted by means of efficient teamwork carried out within a clear and systematic framework, especially with regard to the establishment of a cooperative network.